

Midilli Perisi Ponyfee!

Barbara Zoschke

AYKIZ'IN GİZEMİ

Midilli Perisi Ponyfee!

AYKIZ'IN GİZEMİ

Ponyfee ve arkadaşlarıyla birlikte maceralarla dolu,
büyüleyici bir yolculuğa çıkmaya hazır mısınız?

Ponyfee yedi buçuk yaşına basmış, oldukça minik bir peri.

Gül Bahçesi adında görkemli bir sarayda yaşıyor.

Fakat hiç arkadaşı yok ve artık yalnız geçirdiği
günlerinden çok sıkılıyor... Annesinden tek bir isteği var:

O da bir midilli sahibi olmak!

Ama o, bunun için erken olduğunu düşünüyor ve sihirle bir
midilli getirmeyi reddediyor. Çünkü bir peri, midillisinin kendisine
gelmesini beklemeli. Peki, ansızın Ponyfee'nin karşısına
bir midilli çıkarsa ne olur?

MARTİ ÇOCUK KULÜBÜ

www.martiyayin

ISBN 978-605-34

9 786053 4

İnternette sipariş

Aykız'ın Gizemi

Barbara Zoschke

1. Baskı: Ocak 2014

ISBN: 978-605-348-231-4

Yayınevi Sertifika No: 12330

Copyright©BARBARA ZOSCHKE

Bu kitabın Türkçe yayın hakları AnatoliaLit Ajans aracılığıyla Martı Yayın Dağ. San. Tic. Ltd. Şti.'ne aittir. Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Baskı

Ezgi Mat. Teks. Pors. İnş. San. Tic. Ltd. Şti.

Matbaa Sertifika No: 12142

Sanayi Cad. Altay Sok. No: 14

Çobançeşme-Yenibosna/İstanbul

Tel: 0 212 452 23 02

MARTI YAYINCILIK

Martı Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mh. Davutpaşa Cd.

Yılanlı Ayazma Sk. No: 8

Zeytinburnu/İstanbul

Tel: 0 212 483 27 37 - 483 43 13

Faks: 0 212 483 27 38

www.martiyayinlari.com

info@martiyayinlari.com

Orijinal adı	: Mondmädchens Geheimnis
Yayın Yönetmeni	: Şahin Güç
Çeviren	: Berna Topal
Editör	: Gamze Tuncel
Çizimler	: Corina Beurenmeister
Uygulama ve Dizgi	: Elif Soyhan

Barbara Zoschke

Midilli Perisi
Ponyfee!

AYKIZ'IN GİZEMİ

Çeviren: Berna Topal

Barbara Zoschke

1964'te doğdu, eğitimine Köln, Fransa ve İtalya'da devam etti, daha sonra çeşitli yayınevlerinde editör olarak çalıştı. 1995 yılından bu yana 30'dan fazla çocuk ve gençlik kitabı yazdı.

Ailesiyle birlikte Köln'de yaşıyor.

Corina Beurenmeister

Henüz çocukken iki büyük tutkusu vardı: Kitap okumak ve resim yapmak. Bu nedenle Saarbrücken'de güzel sanatlar akademisini bitirdi ve o zamandan beri çeşitli çocuk yayınevleri için serbest illüstratör olarak çalışıyor.

Bölüm 1

Ponyfee artık yedi buçuk yaşına basmış, oldukça minik bir periydi. Eşsiz Ada'da bulunan, Gül Bahçesi adında görkemli bir sarayda yaşıyordu. Periler dünyasının en güzel kadını olduğu söylenen annesi Bella, aynı zamanda Kral Antonio'nun da kız kardeşiydi. Bella, Kral Antonio işe yaramaz biri olduğu için sıkça ona yönetimde yardımcı olmak zorunda kalıyordu. Günün geri kalanında da Bella, güzel atı Mago'yu eyerleyip deniz üzerinde gezerdi. Ponyfee'nin bir babası yoktu (ama bu bir peri için pek alışılmadık bir şey değildi). Ponyfee'nin bir kız arkadaşı da yoktu

(işte bu, bir peri için biraz tuhaf bir durumdu).

Ponyfee'nin annesi yönetim işleriyle ilgili yolculuğa çıktığında, kendisiyle ilgilenen bir Ğretmeni vardı. Adı Limonella'ydı, neredeyse annesi Bella kadar güzel ve tıpkı onun gibi akıllı ve sportif bir periydi.

Limonella, Ponyfee'ye binicilik, şarkı dersi veriyor ve sihir öğretiyordu. Ponyfee'nin kıyafetlerini seçer, saçlarını rup ve ta şeklinde toplardı. Ona gökyüzünü ve yeryüzünü anlatmayı, bitki ve baharatların etkisini bildiği için en güzel dansları göstermeyi çok severdi. Ayrıca Limonella piyano da alabiliyordu. Ama Ponyfee bununla ilgili hiçbir şey duymak istemiyordu.

şu aralar aslında Ponyfee, Limonella ile ilgili hiçbir şey bilmek istemiyordu. Çünkü annesiyle birlikte at binmek tek düşünebildiği şeydi.

Fakat Bella yine ve yine kardeşini kötülükten korumak zorundaydı.

“Antonio dayıma yardım etmek için ben ne zaman sizinle gelebileceğim?” diye bilmek istedi Ponyfee. Ahırda annesiyle Limonella arasında dikildi ve Mago’ya taze saman verip yalağını su ile doldurdu.

“Bir ata sahip olduğunda,” diye yumuşak bir sesle cevap verdi Bella. Ponyfee’ye doğru eğilip burnunun üzerine bir öpücük kondurdu.

“O zaman benim için bir tane bulun!” dedi
Ponyfee sinirli bir şekilde.

Bella içini çekti, “Midilli ve atlar öyle kolay
bulunamaz. Bunu sana daha kaç kere
söylemem gerekiyor?”

“Bizler periyiz,” diye açıkladı Limonella.

Ponyfee'nin saçlarını okşamak istedi ama o
öğretmeninin elini geri itti.

“Peri, peri,” diye sabırsızca tekrarlardı Ponyfee.

“İşte tam da bu yüzden! Benim için bir midilliyi
sihirle getirmeniz çok kolay olurdu. Nasıl bir şey
istediğimi biliyorsunuz. Beyaz ve...”

“Kes şunu Ponyfee,” dedi Bella sert bir şekilde.

“Sana yüz kere anlattık.”

“Sen bir perisin ve midillinin sana gelmesini
beklemelisin,” dedi Limonella. “Yoksa hiçbir
zaman tam olarak sana ait olamaz.”

Ponyfee ayaklarıyla yere vurdu.

“Peki ne kadar sürecek bu?”

Minik peri neredeyse ağlamak üzereydi.

“Tamamen bana ait olmak zorunda değil ki.

Önemli olan adada ona binebilmem ve
bir midilliye bakabilmem. Anne, lütfen!

Bunu çok istiyorum. Hem bir arkadaşım olmuş
olur ve hep böyle yalnız kalmamış olurum.”

Bella ve Limonella birbirlerine suskun bir şekilde
baktılar.

“Belki de bu harika midilli ben yüz yaşıma geldiğimde gelecek,” diye yakınmaya devam etti Ponyfee. “Nereden gelecek ki? Biz Eşsiz Ada’da her zaman yalnızız. Kimse bizi ziyaret ya da bir yere davet etmiyor.”

Bella, Mago’nun altın eyerini askıdan aldı ve atın sırtına yerleştirdi. Kemerini dikkatle çekip üzeniği kontrol etti. “Sabırlı olmalısın. Mago beni bulduğunda yirmi bir yaşımıdaydım,” dedi dostça ve Ponyfee’nin omzuna elini koydu. “Şimdi Mago ve benimle vedalaşacak mısın?”

Ponyfee daha fazla yalvarmanın bir faydası olmayacağını biliyordu. Annesi onu yanında götürmeyecek ve bir midilliye de sahip olamayacaktı. Limonella ile Gül Bahçesi Sarayı’nda kalmak ve sıkıcı peri derslerine katlanmak zorundaydı.

“Ne zaman geleceksin peki?” diye bilmek istedi Ponyfee.

“Mümkün olduğu kadar kısa zamanda,” diye cevap verdi Bella. Ponyfee üzgün bir şekilde başını salladı ve kollarını annesinin beline doladı.

“Hadi bakalım küçüğüm, Mago’yla vedalaş.”

Bella, Ponyfee’yi Mago’nun sırtına oturttu ve Limonella ile birlikte ahırdan çıktılar.

Ponyfee, her iki perinin de birbirlerine nasıl sarıldığını ve güzel dileklerde bulunduğunu izledi.

Öne doğru eğilerek yüzünü Mago'nun yelesine gömdü. Onlar zaten şanslı diye düşündü Ponyfee. Annem ve Limonella iki kişiler.

En iyi dostlar! Sürekli yalnız olmanın ne demek olduğunu asla bilemezler.

Ponyfee, Mago'nun yelesini sevmeye başladı. Nasıl yapıldığını bilsem diye düşündü Ponyfee, o zaman sihirle bir midilli sahibi olurum.

Sevdiği at kokusunu derin bir şekilde içine çekerken üç kere fısıldadı:

“Bana bir midilli gönder!

Bana bir midilli gönder!

Bana bir midilli gönder,

Sevgili Mago!”

Mago soluyarak başını Ponyfee'ye çevirdi. Küçük peri atın üzerinden süzülerek aşağıya indi ve yularını çözdü. Sonra onu ahırdan dışarı yıldızlarla dolu geceye çıkarttı. Annesi ata bindi, kızına parmağının ucuyla öpücük gönderdi ve Mago'yu mahmuzladı. At sahile doğru dörtnala koşmaya başladı. Ponyfee, annesinin erguvan kırmızısı pelerinini, peri şapkasını ve uzun sarı saçlarını gecenin karanlığı yutana kadar el salladı.

Bölüm 2

Ertesi sabah Ponyfee ayaklarını sürüyerek odasından çıktı. Üzerinde dizine kadar uzanan, büyük beden, at başı resimli tişörtü vardı. Dün gece tül ve dantelden oluşan peri gece elbisesini giyinmek içinden gelmemişti. Ayrıca kaşındırıyordu onu! Limonella bunu görse kesinlikle sinirlenirdi çünkü bir perinin her zaman ve her yerde uygun kıyafet giyinmesi gerektiğini düşünüyordu. Hatta yatakta bile.

Ama bu Ponyfee'nin umurunda değildi!

99 mermer basamaklı, dalgalı saray merdiveninin başında duran Ponyfee, hızlı yolu kullanmaya karar verdi.

Tişörtünü yukarı kaldırdı ve pırıl pırıl parlatılmış tırabzandan aşağıya kaydđ. Limonella bunu bir gorse çok fena azar işitirdi. Ama bu da Ponyfee'nin umurunda değildi.

Ponyfee yemek odasına vardđđında yalınayak olduğunu fark etti. Ponyfee, Limonella için bunun asla yapılmamasđ gereken bir şey olduğunu biliyordu. Bir peri kahvaltıda peluş terlik giyinmeli, diye eğitimcisinin dırdır ettiğini duyar gibiydi. Ponyfee parmak uçlarını kıpırdatarak sırttı: "Peri yellenmesi kadar umurumda değil!" "Günaydın Ponyfee," dedi Limonella. Kahvaltı masasına oturdu ve küçük periye dostça gülümsedi. "Güzel uyudun mu?" "Mmh!" Ponyfee kalın halının üzerinden ayaklarını sürüyerek yürüdü ve pat diye sandalyesine oturdu.

Limonella kendisine ekmek sepetini uzattı.

Ponyfee içine bakmadan elini daldırdı. Terlikle ilgili azarlanmayı bekledi ama olmadı.

Onun yerine Limonella “Bugün derse neyle başlayacağız? Hangi dersi istersin?” diye sordu.

Ponyfee küçük tombik ekmeğin diğer yarısına gül reçeli sürerken arsızca “At binmek!” dedi. Bella,

Mago ile birlikte gittiği için binicilik derslerinin yapılamayacağını gayet iyi biliyordu ve

Eşsiz diyarında da başka bir at bulunmuyordu.

Bu durumda Limonella her an patlayabilirdi.

Ama Limonella hafifçe öksürdü sadece ve sessizce “Ayarlanabilir,” dedi.

Ponyfee kızgınlığını bir anlığına unuttu ve yüzü gülerek “Bize sihirle midilli mi getireceksin?

Belki de beyaz renkte, gümüşü renkte yelesi olan bir tane?” dedi.

“Ve o zaman benim olabilir mi?

Lütfen, Limonella, lütfen!”

Limonella başını salladı. “Hayır,” diyerek güldü.

“Atlama beygiri üzerinde birkaç jimnastik hareketi çalışacağız.”

“Atlama beygiri üzerinde mi?” Ponyfee kulaklarına inanamadı. “Ne kadar sıkıcı.”

Atlama beygiri, ahırın önünde yere sıkıca sabitlenmiş ve ağaçtan yapılmış bir egzersiz atıydı.

Güzel, yumuşak tüy yerine, bacakları tırmalayan keçeden bir yüzü oluyordu. Tutunabilmek için yele yerine iki tane tutamağı vardı.

Üzerine oturulduğunda ise kişneyip solumuyor onun yerine eskidiği için gıcırıyordu.

“Kahvaltını bitirdin mi?” diye sordu Limonella.

“Elbette!” diye homurdandı Ponyfee.

Limonella gözlerini kapattı, sol kolunu kaldırdı ve zarif bir el hareketi ile elini masanın üzerinde gezdirdi. Anında bulaşıklar, yağ, reçel ve peynir ortadan kalktı, tabaklar yıkandı ve düzenle dolaplara konuldu, geri kalanlar ise buzdolabına düzgünce yerleştirildi.

“On dakika içinde seni biniş alanında bekliyorum,” dedi Limonella ve dışarı çıkarken ekledi:

“Binici kıyafeti içinde!”

Ponyfee tepinerek odasına yürüdü ve yatağına zıpladı. Kızgın olduğunda trampolin atlaması gerekiyordu. Çünkü bu sayede kısa sürede kendisini daha iyi hissediyordu. Ponyfee'nin bir trampolini yoktu ama onun yerine çok geniş ve çok güzel yaylı bir yatağa sahipti. Saraydaki oda tavanları şans eseri kilometrelerce yükseklikteydi, öyle ki Ponyfee kafasını çarpmadan güçlü bir şekilde zıplayabiliyordu.

Ponyfee daha fazla hız alabilmek için kürek çeker gibi kollarını salladı. Mümkün olduğunca yükseğe uçabilmek için dizlerini kendine doğru hızla ve güçlü bir şekilde kıyırdı.

Çünkü Ponyfee yeterince yükseğe uçarsa, pencereden gül bahçesinin ve kayalıkların ötesinden denize ve sahile kadar bakabiliyordu. Sahilde görülecek bir şey yoktu, birkaç martıdan başka kim orada olmak isterdi ki?

Adada Limonella ve kendisinden başka kimse de yoktu. Ama dışarıda, denizde görebilecek çok şey buluyordu: köpük köpük dalgalar, batmış gemilere benzeyen karanlık siyah lekeler, denize dokunan bulutlar ve güneşte dans ederek parlayan pırıltı taşları gibi. Hemen pencerenin yanında, Bella'nın, Antonio dayısının kraliyet sarayından getirdiği büyük çerçeveli ayna asılı duruyordu.

Ponyfee zıplayarak bir pencereden dışarı baktı, bir de aynaya. Yukarı doğru uçtuğunda uzun kızıl lüleleri kafasına yapıştı.

At baskılı tişörtü zayıf bedenini sardı
ve bacakları tıpkı bir kürdan gibi ortaya çıktı.
Ponyfee sevinçten katıla katıla güldü.
Aşağı doğru uçarken de saçları yükseldi ve
başını bir yelpaze gibi çevreledi. Al al olan
yanakları, rüzgârın etkisiyle yukarı doğru
yassılaştı, öyle ki yüzü adeta güzel, parlayan
bir elma şekeri gibi oldu.

Ponyfee kol ve bacaklarını açarak başını geriye doğru itti. Bir midilli olduğunu hayal etti. Tam o sırada Ponyfee, Limonella'nın sesini duydu.

“Ponyfee, nerede kaldın?”

Öğretmen çoktan saray alanına geçmiş öğrencisini bekliyordu.

Ponyfee korktu ve poposu üzerine oturdu. Düşüşün kuvvetiyle yastığından birkaç kere kayınca Ponyfee kıkırdadı. Ama sonunda yatağından aşağıya atladı ve binicilik kıyafetini giyindi. Üzerine bol gelen midilli tişörtünü ise çıkartmadı. Binicilik çizmesini, peri şapkasını ve sihirli değneğini alıp doğruca binicilik alanına gitti.

Bölüm 3

Limonella atlama beygirinin yanında durdu ve sabırsızca ayakuçlarında sallandı. Her zamanki gibi oldukça şık görünüyordu. Dizinden yukarı bir çizme, açık kahverengi kadife çizgili binicilik pantolonu, koyu kahverengi kısa binicilik ceketine uygun bir şapka ve elinde deriden örülmüş kamçısı vardı. Kestane rengi saçları şapkasının altından gevşek bir atkuyruğu ile toplanmıştı ve gözleri tıpkı yaz aydınlığı içindeki mavi gökyüzü gibi parlıyordu. Öğrencisinin giysilerinden her ne kadar hoşlanmasa da yine de gezinti yaptılar. Ne mutlu ki Limonella, Ponyfee'nin uyumsuz giysisini görmezden gelmeye karar vermişti.

“Şimdiye kadar at üzerinde jimnastik hareketlerini oturarak yaptık,” dedi. “Bugün ayakta durmakla başlayacağız.”

“Bu çok kolay,” diye karşılık verdi Ponyfee.

Ponyfee ahşap atlama beygirinin üzerine doğru salındı ve bir çırpıda aletin geniş sırtına dikildi.

“Ponyfee,” diye uyardı Limonella.

“Bu böyle olmaz! Atlama beygiri gerçekte hareket etmiyor. Altındakinin tırıs giden hatta dörtnala koşan bir at ya da midilli olduğunu düşün.”

Ponyfee, Limonella’yı dinlemedi. Üst gövdesini öne doğru yatırdı ve kollarını yanlara doğru açıp bir bacağını geriye doğru yukarı kaldırdı.

“Baksana Limonella, planörcü bile olabiliyorum.”
Limonella içini çekti. “Aşağı in,” diye rica etti.

“O zaman sana neyi kastettiğimi göstereceğim.”

Ponyfee kuma zıpladı. Öğretmeni atlama beygirinin yanına geldi, dış tarafta bulunan tutamağa elini koydu ve hareket etmediği halde atlama beygirinin yanında yürüyormuş gibi yaptı... Çok komik görününce Ponyfee kıkırdadı.

“Çocukluk yapma Ponyfee. Atlama beygirinin canlı bir at olduğunu ve at daire çizerek yürürken, üzerine çıkmayı istediğini düşünmelisin.”

Ponyfee gülmesini bastırmak için elini ağzıyla kapattı ve başını salladı.

Limonella saymaya başladı:

“Bir, iki, üç.”

Üç deyince atlama beygirinin üzerine çıktı.

“Çok dikkatli bak Ponyfee, çünkü birazdan sıra sende.”

Ponyfee, Limonella'nın oturduğu yerde kollarını nasıl açtığına baktı.

Gerilmiş bacakları ile ileri geri nasıl sallandığını ve dizlerinin üzerinde yalancı atın sırtına nasılda kolayca konduğunu izledi.

Ponyfee coşkuyla alkışladı.

“Bravo,” diye seslendi. “Bir daha yapsana!”

Limonella gülümsedi. Tekrar yerine geçti. “Ama ondan sonra sıra sende!” Ponyfee başını salladı. Limonella alıştırmayı tekrarladı. Ve onu bir başkası takip etti. Atlama beygirinin üzerinde dizlerinin üstünde durduğunda ayakucuna basıp kendini yukarı çekti. Limonella atlama beygirinin üzerinde ayağa kalktı. Dizlerini hafifçe kırdı ve atlama beygiri canlıymışçasına sallanmaya başladı. “Onun hareketine göre yaylanıyorum, gördün mü?”

Ponyfee başını onaylayarak salladı.

Gerçekten görmüştü. Atlama beygirinin geçeden karnına ve nefes alırken nasıl yukarı aşağı inip çıktığına baktı.

Ponyfee gözlerini kapattı ve hayal etti. Atlama beygirinin bir kafası bile vardı hayalinde. Ama bir at kafası değil, beyaz uzun sakalıyla bir keçi kafası. Hatta boğazında bir çingirak sallanan keçi kafası!

Tam o sırada Ponyfee yüksek bir çığlık duydu. Keçi aniden zıplamaya başladı, Limonella zorlukla kulaklarından tutuyordu.

“Durdur şunu Ponyfee,” diye bağırdı Limonella. Keçi bir anda büyüdü, yabani bir at gibi yerinde zıplayıp Limonella’yı sırtından atmaya çalıştı. Ama o bütün gücüyle tutundu. “Durdur, dedim sana,” diye bağırdı Limonella.

“Ben hiçbir şey yapmadım,” diye seslendi Ponyfee.

Keçi sırtında Limonella ile birlikte hızla, Ponyfee’nin önünden geçti.

“Evet, sen bunu hayal ettin!” diye haykırdı çaresizce Limonella. Düşmemek için parmaklarıyla keçinin dağınık kürküne tırnaklarını geçirdi. Ancak birazdan yere düşecek ve bir yerini yaralayacaktı.

“Atlama beygirini düşüncelerine geri al,” diye bağırdı Limonella, Ponyfee’ye. “Eski yerine geri koy!” Ponyfee çaresizce deli gibi koşan keçiye baktı.

Aslında kendi etrafında zıplama şekli oldukça komik görünüyordu. Ponyfee kıkırdadı.

Keçi meleyerek Limonella’yı epey sarstı. Belki onu öyle bir sarsar ki ders yapma isteği ortadan kalkar diye düşündü Ponyfee.

“Ponyfee, lütfen. Geri al onu,” diye yalvardı Limonella. Sesi neredeyse ürkek geliyordu. Bu arada güzel şapkasını kaybetti, üstü başı dağıldı ve saçları bozuldu. Ponyfee, Limonella’yı hiç bu kadar çaresiz görmemişti. Kendisi neden atlama beygirini sihirle durdurmuyor ki acaba, diye kendine sordu Ponyfee.

“Nasıl yapıldığını bilmiyorum!” dedi bağırarak.

Limonella bütün gücüyle keçinin arkasını çekebilme fırsatını yakaladı. “Bütün gücünle düşünmelisin. Hadi yap artık!” Ponyfee yavaş yavaş korkmaya başladı. Limonella’ya bir şey olmasını istemiyordu sonuçta. Gözlerini sıkıca kapattı ve var gücüyle ahşap atlama beygirinin kıpırdamadan ahırın önünde durduğunu ve yere vidalanmış olduğunu düşündü. Gözlerini açtığında Limonella’nın neredeyse nefessiz bir şekilde kumun üzerinde, atlama beygirinin yanında, hareketsiz yattığını gördü. Ponyfee, Limonella’ya sarıldı ve “Bunu gerçekten isteyerek yapmadım, Limonella.” dedi. Limonella ayağa kalktı ve üzerindeki kumları temizledi. Sık sık nefes alarak “Biliyorum,” dedi.

“Ama şüphesiz fazlasıyla hayal gücüne sahipsin!
Öğle yemeğinde görüşürüz.”

Kıpkırmızı olmuş yüzüyle saraya doğru
sert adımlarla oradan ayrıldı.

Bölüm 4

Günün geri kalanında Ponyfee sürekli

Limonella'nın söylediklerini düşündü.

Öğretmeni çok fazla hayal gücün var derken ne demek istemişti ki? Olabilir mi böyle bir şey?

Ve birinin çok fazla hayal gücü varsa ne olabilir ki? Binicilik alanında yaşananları gibi şeyler mi olur? Bu o zaman, ahşap atlama beygirinin canlı bir keçiye dönüştüğünü hayal ettiği için böyle olduğu anlamına gelirdi.

Ponyfee mutlaka Limonella ile bu hayal gücü sorunu üzerine konuşmak istedi ama Limonella, Ponyfee'nin yolundan çekilip, sadece gerekli şeyler hakkında konuştu.

Ponyfee buna dayanamıyordu. Kendisini azarlayan kızgın bir Limonella komik oluyordu. Ama kendisine aldırış etmeyen Limonella ise oldukça korkunçtu. Öncelikle zaten konuşacak başka birisi bulunmadığından korkunçtu bu durum. Limonella hiç konuşmadan kepiyle birlikte binicilik kıyafetlerini Ponyfee'nin önüne koydu: Bu, bunları temizle demek oluyordu.

Ponyfee öğretmeninini yeniden normale dönmesini istediği için ondan ne istiyorsa hepsini yaptı. Binicilik kıyafetini silkeledi ve nemli bezle lekeleri temizledi. Sonra hepsini kurutmak için çamaşırhanede ipe astı.

Limonella "Şimdi Mago'nun ahırını temizleyebilirsin," dedi.

Ponyfee'nin buna bir itirazı yoktu,

çünkü ahırda kendisini annesi ve Mago'ya yakın hissediyordu. Burada çok güzel at kokusu vardı.

Ambardan el arabasını aldı ve işe Mago'nun bölmesindeki eski samanları temizlemekle

başladı. Bu arada aklına bir şarkı geldi.

Güzel, aydınlık, berrak sesi ile şarkıyı söylemeye başladı:

“Hippi-hippi-hippi

benim adım Ponyfee.

Çok güzel bir hayvanı bekliyorum

ve bana gel diye sesleniyorum!

Hippi-hippi-hippi

benim adım Ponyfee.

Hippi-hippi-hippi

benim adım Ponyfee.

Bu güzel hayvanın rengi beyaz ve çok güçlü,
benim, sadece benim sevdiğimi biliyor.

Hippi-hippi-hippi

benim adım Ponyfee.

Hippi-hippi-hippi

benim adım Ponyfee.

Bu güzel hayvanın rengi beyaz ve çok güçlü,
benim, sadece benim sevdiğimi biliyor.

Hippi-hippi-hippi

benim adım Ponyfee.

Henüz şarkıyı söylemişti ki Ponyfee'nin kalbi sımsıcak oldu. Başını gübre yabasının sopasına dayayıp rüyaya dalmış gibi gülümsedi. Ne kadar da güzel olurdu, diye düşündü. Midilli onu çok içten istediğim için hemen gelir belki... İçini çekti. Ama ne yazık ki bir türlü olmadı. Ponyfee uzun zamandan beri bir midilli istiyordu ve buna rağmen hâlâ bir midillisi yoktu. Küçüklüğünden beri, hatta düşünmeye başladığından beri, bir midilliye sahip olabilmekten başka hiçbir şey hayal etmemiştir.

“Midilli” kelimesi ilk söylediği Şey olmuŐtu.

“Anne” değil ya da “bu” değil, hayır, “midilli” demiŐti. O nedenle de Bella ve Limonella ona midilli perisi anlamına gelen “Ponyfee” adını verdiler.

Ama ne faydası var ki diye űzűlerek dűŐűndű Ponyfee. Adım bin kere Ponyfee olsa da hâlâ bir midillim yok. Ponyfee gűbreleri dűzgűnce temizledi. Sadece űst katmanını deđil bűtűn samanları dıŐarı çıkarttı. Sonra ise bűlmeyi, Mago geldiđinde yumuŐak ve sıcak bir Őekilde yatabilsin diye taze samanlarla kapladı. Buna da çok bűyűk çaba harcadı. On el arabası dolusu samanı gűbre yabasıyla yaydı.

Bunu yaparken de gűzel Őarkısını sűyledi.

İŐi bittiğinde kolları ağrıyordu.

El arabası ve gűbre yabası gerçekten ađırdı.

Akşam yemeğinde Ponyfee o kadar yorgundu ki, Limonella'nın onunla yeniden konuşmaya başladığını bile fark etmedi. Zaten konuşmaya hali olmadığından hemen yatmak istemişti. Fakat bunu yapmadan önce masayı toplama egzersizi yapması lazımdı. Peri sihirleriyle! Limonella her şeyin yerli yerine girebilmesi için kolunu nasıl tutması gerektiğini ve eliyle yapacağı hareketi gösterdi.

Ama Ponyfee çok yorgundu.
Önce yanlışlıkla her şeyi –kullanılmış tabak,
fincan ve bıçaklar– buzdolabına koydu.
Sonra peynir lavaboya girdi, üçüncü
denemede de sürahi yere düştü.
Ponyfee ayağa kalktı. Mutfağı temizlemek için
süpürgeyi almak istedi. Limonella'nın önünden
geçerken öğretmeni kolunu tuttu.
“Gel bakalım küçük peri!” dedi Ponyfee'ye
ve onu kucağına doğru çekti. “Nasıl olur bu?
Ahşaptan bir atı keçiye çevirebiliyor ama
bulaşıkları düzgün bir şekilde kaldıramıyorsun?”
Ponyfee, Limonella' nın omzuna başını koydu
ve başını salladı.
“Hiçbir fikrim yok,” diye mırıldandı sessizce.
O kadar yorgunum ki.

Limonella, Ponyfee'nin kızıl lüle lüle saçlarını kulağının arkasına attı.

"Ama ben neden olduğunu biliyorum!

Sen istediğın şeyi büyölüyorsun, büyülemen gerekeni değil." Ama Ponyfee bunu duymadı.

Limonella'nın kucağında uyuyakaldı. Limonella gülümsedi ve "Bu kadar fazla hayal gücü

insanı yoruyor olsa gerek!" dedi. Tek bir el hareketi ile masa toplandı ve yerdeki

kırık parçalar temizlendi. Ponyfee'yi yatağına

yatırıp üzerini örttü. Giderken Ponyfee'nin kalkık

burnuna uzunca öpücük kondurdu ve

"Güzel uyu küçük Hayal Gücü Perisi!" dedi.

Bölüm 5

Gecenin tam ortasında Ponyfee birden uyandı. Ay odasını aydınlatıyor, perdeler rüzgârda hafif ve yumuşak bir şekilde hareket ediyordu. Penceresi açık kalmıştı, acaba kapatsam mı diye düşündü. Fakat Ponyfee düşünene kadar gözleri yeniden kapandı. İyice yastığına sokuldu. O kadar çok yorgundu ki! Fakat o da ne?

Az önce bir kişneme sesi mi duydu?

Ponyfee geceyi dinledi. İşte! Yeniden duymuştu. Penceresinin önünden bir kişneme sesi geliyordu! Acaba annem mi geri döndü?

Ponyfee yorganını kaldırdı ve pencereden dışarı baktı. Heyecandan kalbi durmadan atıyordu.

Pencere eşiğine kollarını dayadı ve dışarı doğru saray meydanına kadar baktı.

“Anne?” diye seslendi.

Kişnemeyi yeniden duymak için kulaklarını iyice açtı ama her şey çok sessizdi. Ay karanlık gökyüzünde pırıldıyor, gül bahçesi tatlı bir koku yayıyordu. Deniz de üzeri gümüş bir örtüyle örtülmüş gibi sakince duruyordu.

“Ne kadar güzel,” diye fısıldadı Ponyfee.

Deniz ay ışığında parlıyor ve küçük dalgalarla sahile vuruyordu.

Ponyfee'nin gözleri uykusuzluktan kapanmak üzereydi. Belki de hayal gördüm, diye düşündü ve yeniden yatmak istedi. Fakat yeniden bir kişneme sesi duydu. Ponyfee hızla, pencereye tekrar geri döndü ve karanlığa baktı.

Karanlık.

Orada! Tekrar!

Yüksek ve net bir kişneme. Ama Mago'nun kişnemesi değil bu. Bunun sesi kulağa daha berrak geliyordu. Bu kişnemeyi Ponyfee daha önce hiç duymamıştı. Ponyfee gözlerini kapatıp açtı ve denize doğru baktı.

Denizin üzerinden beyaz bir midillinin dörtnala geldiğini gördü. Uzun yelesi rüzgârda dalgalanıyordu.

Ponyfee gözlerini ovuşturdu.

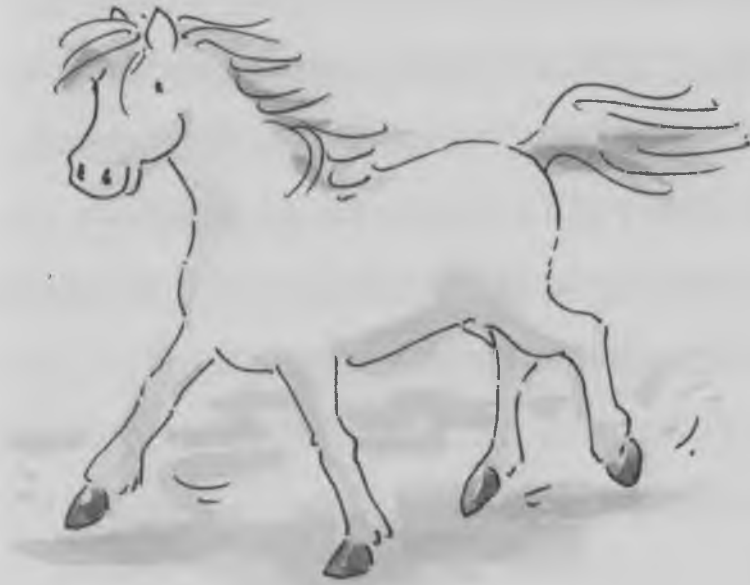
Midilli hâlâ oradaydı. Tam da dilediği gibi bir midilliydi bu, gümüş yelesiyle küçük, dayanıklı ve güçlü görünüyordu.

Midilli, arkasını döndü ve saraya baktı.

Sonra da doğrudan Ponyfee'ye baktı.

Ponyfee'nin kalbi çıkacak gibiydi.

Midillinin ona seslendiğini duydu:

“Ponyfee, buraya gel!
Denizin üzerinde gezelim.”

Ponyfee yutkundu.

Midilli onun adını nereden biliyordu?

Zamanı geldi mi? Dışarıdaki, Limonella ve annesinin sürekli bahsettiği ve uzun zamandır beklediği midilli mi? Sonunda kendisini buldu mu?

Yoksa yine çok fazla hayal gücü mü kullandığı için birazdan çok kötü bir şey mi olacaktı?

Ponyfee, midillinin denizi nasıl eşelediğini ve çağrı yaparak yelesini geriye itip durduğunu gördü. Hay aksi! Ponyfee ne yapmalı?

Gece tek başına sarayın dışına çıkma izni yok ki. Üstelik Limonella da fark etmemeliydi!

Midilli şaha kalktı, kişnedi ve Ponyfee, midillinin şöyle dediğini duydu:

“Gel hadi deniz kıyısına,
oynayalım kumda.”

Midilli gerçekten kıyıya doğru tırıs gitmeye başladığında, Ponyfee de daha fazla yerinde duramadı. Çıplak ayak ve geceliği ile merdivenlerden aşağı indi, gül dolu bahçenin içinden geçip kayalıklara kadar gitti.

Beyaz midilli, gerçekten de orada duruyordu! Ponyfee ona doğru koştu ve coşkuyla sarılmak istedi. Fakat midilli geri çekildi. Ponyfee durdu. “Korkmana gerek yok küçük midilli,” dedi.

“Benim, Ponyfee!”

Midilli korkmasın diye çok sessiz ve şefkatli bir ses tonuyla konuştu. Midilli hızlı hızlı soludu ve silkindi.

“Gel”, dedi sevgiyle Ponyfee.

“Seni ahıra götürüp kurulayayım.”

Ponyfee elini midilliye doğru uzatarak bir adım attı, ancak o kendisini yeniden geri çekti.

Arka ayaklarıyla suyun içinde dikildi.

Ponyfee anlayamadı.

Beyaz midilli onu tanımadı mı acaba?

Onu kendisi çağırırdı. Ne yapmalıydı?

Tam o sırada aklına Bella ve Limonella'nın ona söylediği şey geldi:

“Onun sana gelmesini beklemelisin.”

Ponyfee düşündü. Üç adım geri gitti ve kuma oturdu. “Hadi bekliyorum,” dedi midilliye.

“Senin bana gelmeni bekliyorum.”

Kayaların üzerine oturdu ve midilliye doğru baktı.

Kürkü bembeyaz parlıyordu.

Küçük gövdesi kaslı ve ince bir yapıya sahipti.

Kafası dar ve uzun, bu küçük midilli neredeyse bir safkan Arap atına benziyor diye düşündü Ponyfee.

Onu çok tatlı ve güzel bulduğu için dokunmak ve sevmek istedi. Fakat elini tekrar uzatmaya cesaret edemedi. Tıpkı hayallerindeki gibi gümüşü bir yelesi ve kuyruğu vardı.

En iyisi sıcak sahilin kenarına uzanıp sessizce midilliyi izlemektir.

Bir ara beni tanıyacaktır diye umdu
ve sessizce bir şarkının melodisini
mırıldanmaya başladı.

Bütün gece tek başına sahilde yattığı halde
hiç korkmadı. Midilli tarafından korunduğunu
hissetti ve onu uzun zamandır tanıdığı
duygusuna kapıldı.

Huzurla gözlerini kapattı.

Yanağında yumuşak ve ıslak bir şey hissettiğinde
uyandı. Gözlerini açtığında, beyaz midilli
tepesinde durmuş, kadifemsi ağzıyla
onu iteliyordu. Ponyfee gıdıklandı ve
gülümseyerek midilliye sarıldı.

Ayağa kalkıp yelesini okşadı ve zarifçe fısıldadı:

“Merhaba küçük midilli, buradasın sonunda!”

Beyaz midilli artık Ponyfee'den korkmuyordu.

Artık kendini sevdireyor ve okşatıyordu.

Ponyfee neşeyle yumuşak beyaz kumların üzerinde koşmaya başlayınca küçük midilli de onun peşine takıldı.

Ponyfee sahil boyunca, Gül Bahçesi Sarayı'nın ahıra ulaşan yoluna kadar koştu.

“Benimle gel,” diye seslendi.

“Karnın acıkmıştır mutlaka.”

Ponyfee, beyaz midilliyi Mago'nun ahırına götürdü.

Midillinin nasıl karnını doyurup suyunu içtiğine baktı. Sonra onu taradı ve kaşağıladı.

Beyaz midilli huzurla soludu.

Ponyfee denize doğru baktı ve gökyüzünde beliren ilk güneş ışığını gördü.

Beyaz midillinin kulağına fısıldadı:

“Saraya geri dönmem lazım. Sen dinlen.

Sabah görüşmek üzere.”

Veda etmek için alnından öptü ve dikkatle bölmenin kapısını kapattı.

Sonrasında son hızla saraya doğru koştu.

Ses çıkartmadan merdivenleri çıktı ve usulca odasına girdi.

Yatağına girdiğinde uzun süre camdan bakarak ahırdaki midilliyi düşünödü. Sabah Limonella'ya beyaz midillisini göstereceği için çok sevinçliydi. Bir de annesi geldiğinde gözlerini kocaman açıp Ponyfee'nin gece yarısında deniz üzerinden gelen midillisine çok şaşıracaktı!

Ponyfee sonunda uykuya daldığında daha önce hiç olmadığı kadar çok mutluydu.

Bölüm 6

Ancak ertesi sabah beyaz midilli ortadan kaybolmuştu.

Ponyfee hayretler içinde bölmenin önünde dikildi ve çaresizce “Az önce buradaydı,” diyerek yemliği gösterdi. “Bak Limonella, samanı yemiş!”

Limonella etrafına bakındı. “Her şey Mago nasıl bırakmışsa öyle görünüyor,” diye düşündü.

“Ama hayır,” diye karşı çıktı Ponyfee.

“Yerdeki samanlar üzerinde gezinilmiş!”

Limonella şüpheyle göz kırptı. “Yoksa taze saman serpmedin mi?” dedi.

Ponyfee derin bir nefes aldı. “Tabii ki de taze saman serptim. On el arabası saman getirdim!”

Limonella omuzlarını silkti.

“Her neyse. Ben burada beyaz bir midilli göremiyorum!

Belki de hayal gördün.”

Ponyfee'nin alını sinirden buruştu.

“Hayal görmedim. Cin gibi uyanıktım.

Midilli beni çağırdı. Birlikte sahilde oynadık.

Yedi, içti ve ben onu tımar ettim.”

“O zaman bölmenin kapısını kapatmayı unuttun,” dedi Limonella sakın bir şekilde.

“Bunun olması normal.”

“Ama kapıyı açık unutmadım, hay aksi şey, periler aşkına!” diye bağırdı Ponyfee.

Limonella hafifçe öksürdü ve uyardı

“Ponyfee çirkince sözler söylemeyi hemen kes.”

“Eğer bana inanmazsan...” diye bağırdı Ponyfee.

Öfkeyle Limonella'ya baktı.

“Kötü sözler söyleyerek daha iyi olmayacak,” dedi Limonella ciddi bir şekilde.

“Sanırım bir ara Bella ile...”

Ponyfee, Limonella'nın hiçte yardımsever olmadığını düşündü. Artık onunla tek bir kelime bile konuşmak istemiyordu. Limonella'yı orada bıraktı, sahile doğru koştu ve yüzünü kuma gömerek ağlamaya başladı. Gözyaşları gözlerini yakarak sıcak ve tuzlu bir şekilde yanaklarından süzüldü.

Midilli neden kaçtı?

Limonella neden ona inanmıyordu?

Gerçekten de oradaydı!

Hayal görmedi!

Denizin üzerinden onun için gelmişti.

Onu duydu. Onunla konuştu. Ona dokundu!

Ponyfee uzun süre sakinleşemedi. Sonunda

ağlamaktan yoruldu. Üzgün bir şekilde

saraya geri döndü. Odasına girip bir daha

oradan çıkmamak, sadece midillisini düşünmek

istedi, tekrar geri gelene kadar tüm gücüyle onu

düşünmek. Ama Limonella buna tabii ki izin

vermedi. Tam kale kapısının orada Ponyfee'yi

yakaladı ve onu yemek odasına götürdü.

"Şimdi öncelikle kahvaltı edeceksin. Sonrasında

dünya daha farklı görünecek."

Ponyfee çok zgn olduğu için öğretmenine cevap vermedi. İsteksiz bir Şekilde zengince donatılmıŐ masaya oturdu. Fakat karnı hiç a değildi. İŐtahsızca gevrek ekmekten kemirdi ve bir yudum portakal suyu içti.

Limonella'da yanından ayrılmayıp onu takip etti. Ponyfee bir an görünmez olmayı istedi.

“Solgun görünüyorsun ve yıkanmamıŐsın,” dedi Limonella. “ğleden ncemizi dış görünümünü düzeltmek için değerlendireceğiz.”

“Ooof hayır,” diye yakındı Ponyfee.

Bu, üç saat boyunca tarakla, fırçayla, süngerle, tırnak makasıyla, trpyle, krem ve moda gösterisiyle iŐkence demekti.

“Neye yarayacak ki bu?” diye karşı ıktı Ponyfee.

“Bu bir peri lane... yani, tamamen önemsiz değil mi nasıl grndğim. Zaten burada beni görececek kimse yok ki.”

“Ben seni görüyorum,” dedi Limonella,

“ve bu da geçerli bir neden!”

Ponyfee gözlerini devirerek baktı.

“Neyle başlıyoruz?” diye sinirli bir şekilde sordu.

Limonella kaşlarını kaldırdı.

“Bunu bana sen söyleyeceksin.

Sonsuza kadar senin peşinde dolanıp her şeyle ilgilenemem öyle değil mi?

Artık sorumluluk alma zamanın geldi.”

Ponyfee düşündü. “Peki o zaman,” dedi.

“İlk önce yıkanmaya gideceğim!”

Limonella memnuniyetle başını salladı.

“Bu güzel!” Ardından ciddi bir şekilde ekledi:

“Lütfen banyoyu sular altında bırakma!”

Ponyfee'nin böyle bir niyeti yoktu ki.

Hatta banyoya adım atmayı bile düşünmüyordu.

Dışarıda güneş parlıyordu ve Limonella da solgun olduğunu söylememiş miydi?

O yüzden en iyisi denizde yıkanmak olacaktı.

Sonuçta orada da temiz olunabiliyor.

Böylece Ponyfee geceliği ile mayosunu değiştirdi, pembe deniz gözlüğünü ve deniz havlusunu alıp çabucak merdivenlerden aşağı indi.

Limonella'nın mutfağa gitmesini bekledi

ve hızlıca yemek odasının önünden geçerek saraydan çıkıp gitti.

Ponyfee iyi bir yüzücüydü ve bunu Limonella'dan öğrenmişti. Yardımsız yarım saatten fazla

yüzebiliyordu. En çok da sırt üstü yüzmeyi

seviyordu. Ellerini ve ayaklarını hafifçe hareket

ettirerek ama bir o kadar da batmayacak kadar

hızlı ve güneşin yüzüne yansımalarına izin vererek

yüzdü. Deniz gözlüğü taktığı için güneş gözüne

doğrudan yansımıyordu, bu sayede bulutları

rahatlıkla izledi.

Bulutların kalp, muz ve bir de fayton gibi şekilleri vardı. Şuradaki tıpkı bir midilliye benziyor diye düşündü. Ponyfee heyecanla kollarıyla kürek çekti, su yuttu ve dışarı püskürttü:

“Benim beyaz midillim! Tıpkı beyaz midillim!”
Fakat çoktan beyaz midilli sıradan bir buluta dönüşmüştü bile.

Ama Ponyfee yine de mutluydu.

Sanki midillisi ona:

“Üzülme, ben gerçekten varım!” der gibiydi.

Sonraki saatlerde Limonella tarakla saçlarını taramaya başladı sonra tırnaklarını kesip

törpüledi. Son olarak da birbiri ardına

peri kıyafeti giyinmek zorunda kaldı çünkü

Limonella hangisinin en uygun olduğunu bulmak istemişti.

Teselli olarak da midillisinin sesi ona sık sık:
“Üzülme Ponyfee. Tabii ki ben varım!”
diyordu sanki.

Bölüm 7

Ponyfee kişnemeyi duyar duymaz uyandı.

Pencereye dayanıp beyaz ufuktaki midillinin deniz üzerinden saraya doğru dörtnala geldiğini gördü.

Ponyfee zaman kaybetmedi. Hemen pantolon ve kazağını giyindi ve sanki sarayda sırf kendi yaşıyor gibi merdivenlerden aşağı atlayarak gitti.

Limonella onu fark etmeyecekti nasılsa.

Bu saatlerde çoktan uyumuş oluyordu.

Ponyfee, tam da geçen gece midillisini beklediği yere gitti. Beyaz midilli sudan çıkarak ona doğru geldi ve onu selamladı.

Ponyfee, beyaz midilliyi sevdi.

“Seni çok seviyorum!” diye fısıldadı.

Midilliyi bütün gece tımar edebilir, yemleyebilir, onunla konuşabilir ve onu seyredebilirdi.

“Bu gece benimle kalacaksın değil mi?”

diye sordu Ponyfee.

“Seni Limonella’ya göstermeyi çok istiyorum.

Bella da seni tanımayı çok isteyecektir!”

Ponyfee küçük midilliyi saraya doğru sürükleyerek

ahıra götürmek istedi. Fakat beyaz midilli

yerinden kıpırdamadı. Kişnedi, ayağıyla yeri

eşeledi ve başını geri doğru attı.

“Bana ne demek istiyorsun küçük midilli?” diye

sessizce sordu Ponyfee.

O sırada beyaz midilli birkaç yüz metre boyunca

sahilde dörtnala koşmaya başladı,

döndü ve eski yerine geri geldi.

“Benimle gezinti mi yapmak istiyorsun?”

diye sordu şaşkınlıkla Ponyfee.

Küçük midilli başını eğdi.

Harika, diye düşündü Ponyfee, ada üzerinde seyahate çıkıyoruz.

Bunu uzun zamandır bekliyordum!

Midillinin yanında dikildi ve dikkatlice ellerini boynuna koydu. Küçük midilli yürümeye başladı.

Ponyfee atlama beygirindeki egzersizleri hatırladı.

Bir bacağını tıpkı Limonella'nın öğrettiği gibi midillinin sırtına koydu.

Bir çırpıda midillinin sırtına oturmuştu.

Kalçasını yumuşak bir şekilde midillinin karnına bastırdı ve artık gezmeye başladılar. Beyaz midilli sahil üzerinde tırıs tırıs gitti. Ponyfee tuzlu havayı derin bir nefesle içine çekti ve küçük midillinin hızlandığını fark etti. Bu Ponyfee'nin hoşuna gitti. Sol taraftan, deniz önlerine doğru dalgalandı.

“Yaşasın!” diye bağırdı “Daha hızlı!”

Beyaz midilli dörtnala koşmaya başladı.
Ponyfee lülelerinin sırtında nasıl zıpladığını hissetti ve midillinin yelesinden tutundu.
Mutluluktan ığlık atabilirdi! Fakat bunu duyan Limonella da uyanabilirdi!
Ayrıca midillisinin zar zor nefes aldığını hissediyordu. Bacağıyla verdiği baskıyı hafifletti.
Minik midilli tırıs tırıs yürümeye sonra da adım adım gitmeye başladı.
“Ne oldu küçük midilli?” diye sordu endişeyle Ponyfee. “Hasta mısın?”
Küçük midilli durdu ve Ponyfee attan indi.
Onun çok terlediğini ve çok yorgun olduğunu fark etti. Ayrıca heyecanla yerinde salınmaya başlamıştı. Ponyfee terleyen bir midillinin çok çabuk hastalanabileceğini biliyordu. Midilliyi sıcak bir ahıra götürmeliydi orada samanla onu kurulayabilir ve üzerine bir örtü örtebilirdi.

“Gel,” dedi şefkatle.

“Seni eve götüreceğim!”

Fakat midilli kıpırdamadı. Bakışı huzursuzca bir denizin üzerine, bir kayalık kıyıya geziniyordu.

Sanki nereye gitmesi gerektiğini düşünmüştü.

“Hadi benimle gel!” diye yalvardı Ponyfee.

Küçük midilli başını Ponyfee'nin kazağına sürttü.
Tam o sırada Ponyfee'nin aklına bir şey geldi.
Kazağını çıkarttı ve midilliyi onunla kuruttu.
Minik midillinin üşütmemesi için
her yerini kuruladı.
Sonra kazağı yeniden giyindi.
“Artık sana binmeyeceğim,” dedi Ponyfee.
“Hadi biraz yürüyelim!”
Küçük midilli, Ponyfee'yi takip etti.
Sahil boyunca Gül Bahçesi Sarayı
görünene kadar yürüdüler.
“Bak az kaldı,” dedi yumuşak bir sesle.
“Bir şeyler yemek istemez misin?”
Midilli kişnedi. Bir, iki, üç kere. Sonra şahlandı,
arka ayakları üzerinde döndü ve oradan ayrıldı.
“Beyaz midilli!” diye bağırdı Ponyfee.
“Burada kal!”

Midillinin arkasından koştu fakat
o çok hızlıdı, yetişemedi.

Ponyfee nefes nefese beyaz midillinin arkasından
bakakaldı. Gecenin karanlığında çoktan beyaz bir
nokta kadar uzaklaşmıştı bile. “Yarın tekrar
gelecek misin?” diye zgnce sordu. Ama bir
cevap alamadı. Ponyfee kayalık merdivenlerinden
saraya doğru tırmandı. zgn bir şekilde kazak
ve pantolonunu yatağına koydu.

Keşke bana sırrını syleyebilseydin, diye
düşündü Ponyfee. Seni çok seviyorum!

Bölüm 8

Ponyfee gece olanların hepsini Limonella'ya anlatmak istedi. Çünkü Limonella atlardan anlıyordu. Kesin minik midillinin neden bu kadar huzursuz olduğunu bilirdi.

Ama Ponyfee sustu, çünkü Limonella'nın ona inanmayacağını biliyordu.

Tam tersine, Limonella'nın hiçbir şey anlamaması için, her şeyi yapmalıydı. Çünkü Ponyfee bu gece yine sahile gitmek istiyordu. Küçük midillinin sırrını açığa çıkartmalıydı!

Bu nedenle Ponyfee zamanında uyandı, en güzel pelerinli peri kıyafetini giyindi, şapkasını taktı ve pelüş terliklerini ayağına geçirdi.

Saçlarını parlayana kadar taradı. Odasını terk etmeden önce kirli kazak ve pantolonunu yatağının altına itti. Limonella, Ponyfee'yi görünce "Güzel görünüyorsun," dedi. "Seninle gurur duyuyorum!" Ponyfee sevgiyle gülümsedi ve usulca kahvaltısını yaptı.

Limonella, Ponyfee'nin alnına öpücük kondurdu. "Ama üzgünüm ki üzerini yeniden değiştirmen lazım. Çünkü bugün perşembe!"

"Perşembe mi?" diye sordu Ponyfee afallamış bir şekilde. "Perşembelerin temizlik ve ortalığı toplama günü olduğunu unuttun mu yoksa?"

Limonella işaret parmağını, onu uyarır gibi hareket ettirdi. "Peri sihirli sözlerini tekrar edeceğiz ve şunlara hakim olma hareketlerini çalışacağız!" O arada önceden hazırlamış olduğu süpürgeyi, yer bezini ve kovayı gösterdi.

Ponyfee içini çekti. “Tamam. Birazdan üzerimi değiştireceğim!”

Ponyfee odasına girdiğinde Limonella da oradaydı. “Buradan başlayacağız,” dedi ve kontrol edercesine yere baktı.

Ponyfee şapkası, elbisesi ve terliklerini çıkarttı, bir önlük giyindi ve merakla Limonella’ya baktı.

“Yerde hiçbir şey yok, o zaman toz dönüşü ile başlayacağız.”

Ponyfee ne yapması gerektiğini biliyordu.

Odada her köşedeki bütün tozları sihirle ortaya çıkartabilmek için kendi etrafında hızla dönmesi, sihirli değneğini elleriyle başının üzerinde birleştirmesi ve rüzgâr sesleri çıkartması gerekiyordu.

Daha hızlı dönemezse durması ve bağırabildiği kadar çığlık atması gerekiyordu. Ponyfee öksürdü ve kendi etrafında dönmeye başladı.

Limonella memnuniyetle gülümseyerek “Aferin,” dedi.

“Tozlar yavaş yavaş ortaya çıkmaya başladı. ”

Ponyfee daha hızlı dönmeye başlamıştı.

Birden durdu ve bağırabildiği kadar bağırdı:

“Saçaklar, toz ve yün faresi, ortaya çıkın!”

Sihirli bir hava akımı odanın içinde gezindi ve tozu, kiri gri bir girdabın içinde topladı. Bu girdap Ponyfee'nin yatağına yaklaştığında, oranın altındakileri de süpürmeye başladı.

Birden kirli pantolon ve kazak ortaya çıktı, odanın içinde uçtu ve Limonella'nın yüzünün tam ortasına yapıştı. Limonella yavaşça kıyafetleri kafasından aldı ve huylanmış bir şekilde onlara baktı. "Bunlar at kılıyla dolu!"

Ponyfee başıyla onayladı ve açıklamak istedi.

Fakat Limonella onu tersledi:

"Sus lütfen!" Kazağı kokladı. "Neredeyse üç gündür yatağın altında kalmış bu.

Tıpkı Mago gibi kokuyor!"

"Hayır!" diye bağırdı Ponyfee.

"Beyaz midillim gibi kokuyor!"

Çok üşüdüğü için onu kurutmam gerekiyordu."

Limonella, Ponyfee'ye endişeyle baktı ve başını salladı. "Yine mi başladın?" Kirli kıyafetleri bir sandalyenin üzerine attı ve kapıya koştu.

"Bugün odandan dışarı çıkmayacaksın.

Dinlenmek zorundasın. Sinirlerin altüst olmuş!"

Ponyfee'nin yemeği odasına geldi
ve gerçekten de bütün gün dışarı çıkamadı.
Beyaz midillisinin resmini çizdi,
şarkı söyledi ve atlarla ilgili kitap okudu.
Aslında sadece geceyi bekliyordu.
Bugün midillisini kaçırmayacak
ve onun sırrını ortaya ıkartacaktı.
Karanlık olduğunda Ponyfee binicilik kıyafetlerini
giyindi ve yatağına girdi.
Ardından iyi geceler dilemek için Limonella
yanına geldi. Ponyfee çoktan uyumuş gibi yaptı,
bu işe yaramıştı.
Limonella perdeleri çekip sessizce odadan ıktı.
Ponyfee kollarını başının arkasına koydu ve
saymaya başladı. 3.333'e kadar sayacaktı ve
bu zamana kadar Limonella odasında
uyumuş olacaktı.

3.310'da Ponyfee yorganını kaldırdı ve çizmelerini giyindi. 3.312'de beyaz midillinin kişnediğini duydu. Ponyfee neşeyle daha da hızlandı. Tam 3.333'de yavaşça kapıyı açtı, koridora çıkmak istedi ama birden çok korktu. Limonella merdivendeki sandalyenin üzerinde oturuyordu. Ponyfee geriye odasına zıpladı, kapıyı kapattı ve çizmeleriyle yorganın altına girdi. Limonella geldiğinde ne diyecekti?

Ama Limonella gelmedi.

Öğretmeni şans eseri onu fark etmemiști.

Sıkıntılı bir şekilde oradan nasıl geçebileceğini düşündü. Sadece tek bir şey işe yarayabilirdi.

Limonella'nın hemen uyuması lazımdı.

Ponyfee düşündü. Şu peri uykusu sihri nasıldı?

Ponyfee sihirli değneğini aldı, kapıya doğru yanaştı, araladı ve fısıldadı:

“Uyu, büyük peri, uyu. Önce kol, sonra kafa ve sonra da bacaklarınla birlikte. Uyu sabah olana ve kuşlar cıvıldaşana dek.”

Ponyfee, Limonella'nın başının nasıl yana doğru kaydını gördü.

Önünden geçti ve arsızca yanağını okşadı.

“Güzel uyu, Limoncuk!”

Bölüm 9

Sahilde, Ponyfee ve midillisi gerçek bir mutluluk dansı ettiler. Midilli, küçük perinin sırtına binmesine izin verdi ve adada gezintiye çıkmak istedi.

“Ama yavaş yavaş,” dedi Ponyfee, sırtına çıkmaya çalışırken. Sakin adımlarla deniz dalgalarının arasından yürüdüler.

Arada sırada beyaz midilli durdu ve kendi etrafında döndü. Bazen de tırıs tırıs yürüdü. Sonra bir an midilli aniden durdu, ön ayakları bükülmüştü. Ponyfee hemen aşağı atladı.

“Ne yapıyorsun? Ne oldu?” diye endişeyle sordu.
Midilli kişnedi, soludu ve yana doğru yattı.
“Eyvah!” Ponyfee ne yapacağını bilemedi.
Midillisi hastalanmıştı ve yardıma ihtiyacı vardı.
Ponyfee ayağa kalktı ve koşarken bağırdı,
“Limonella!” Ponyfee merdivenlerden yukarı koştu
ve Limonella’yı uyandırmak istedi.
“Limonella uyan!” diye bağırdı.
“Bana yardım etmek zorundasın. Limonella!”
Ama Limonella sakince nefes alıyordu.
Ponyfee öğretmenini çaresizce öyle bir sarstı ki
kıyafeti yırtıldı. Ponyfee, Limonella’nın kafasını
tutup tekrar ileri geri salladı. Sanat eseri gibi
topuzu bozulana ve kahverengi saçları
omuzlarına dökülene kadar sarstı.
“Limonella, hadi uyansana!” diye sızlandı
Ponyfee. Ama tam o sırada aklına geldi.
Limonella uyanamazdı ki.

Kendisi ona sabaha kadar sürecektir uyku sihri yapmıştı. Ponyfee içini çekti. “Zavallı midillim. Benim hatam. Ya sana bir şey olursa.” Ponyfee dudaklarını ısırıldı. Şimdi pes edemezdi. Aklına bir şey gelmeliydi. Her perinin sihirli sözler için bir çaresi vardır, bu kesin. Ama hangisi peki? Sarsmak yardımcı olmadı, sallamak olmadı. Belki kafiye işe yarar?

“Uyan büyük peri uyan,” diye şiir yazdı Ponyfee,
“Yoksa her şey bitecek!”

Limonella hâlâ uyuyordu. Ponyfee ayağıyla yere vurarak sinirlendi:

“Bu da kafiyeli değil!”

Çaresizce uyuyan öğretmenin kucasına oturdu.

“İyilikle istersem senden?” diye Limonella’nın yanaklarını okşadı Ponyfee.

“Lütfen, lütfen uyan artık!”

Limonella iyice sandalyeye yayıldı ve uykusunda tatlı bir yüz ifadesi yaptı. O sırada Ponyfee ne yapması gerektiğini buldu.

“Tabii!” diye bağırdı. “Uyandırma öpücüğü!”

Hemen Limonella’yı öptü.

Ardından öğretmeni gözlerini açtı.

Ponyfee onun bir soru sormasına fırsat

tanımadan bağırdı: “Yangın var!”

Afallamış Limonella'yı sandalyesiyle birlikte merdivenlerden aşağı çekti. Kayalıklardan, gül bahçesinin ardındaki sahili gösterdi.

“Orada benim midillim yatıyor. Hasta, çok hasta. Ona yardımcı olmalısın, lütfen Limonella!”

Limonella tek kelime etmeden kumdaki beyaz lekeye baktı. Sakin bir şekilde “Gel!” dedi.

Aşağıya vardıklarında Limonella, Ponyfee'nin elini tuttu ve ona doğru eğildi. “Senin beyaz midillin hasta değil.

Az önce bir yavrusu olmuş!” Ponyfee, Limonella'nın dediğine inanamadı. Hemen midillisinin yanına gitmek istedi ama Limonella onu durdurdu.

“Ona biraz zaman vermelisin.”

Limonella ve Ponyfee yavaşça beyaz midillinin ve yavrusunun yanına gitti.

“Bak,” dedi Limonella.

Karanlık gökyüzünü gösterdi.

“Bir akanyıldız,” diye sevindi Ponyfee.

O anda annesini de denizin üzerinde onlara doğru gelirken gördü.

“Anne!” diye seslendi Ponyfee.

“Ne oldu tahmin et.”

Annesi attan indiğinde Ponyfee heyecanla

beyaz midilli ile ilgili tüm güzel hikâyeyi anlattı.

Dikkatlice sahilde kucak kucağa yatan anne ve yavrunun yanına gittiler.

Tay da tıpkı annesi gibi beyazdı, kısa karmaşık yelesine ve kuyruğuna uyumlu olarak, ayakları da dizlerine kadar siyahtı.

“Ne kadar tatlı!” diye hayretle baktı Ponyfee.

“Peki adları ne olacak?” diye sordu Bella sessizce.

Ponyfee dūřüdü. Beyaz atı onu, ay berrak bir Őekilde gökyüzünde görüldüğünde çağırımıştı. Tay doğduğunda ise yıldız kaydığını görmüşlerdi. “Aykız,” dedi “ve Akanyıldız!”

Ponyfee, Bella ve Limonella'nın arasında durup ellerini tuttu ve yüzü gülererek: “Ne kadar Őanslıyım!” dedi.

